
OGRODNICZKA (1) *sb f*

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w ogrodnik oraz -ka).

sg [N ogrodniczka.] ◊ A ogrodniczkę.

Sł stp brak, Cn s.v. ogrodnik jarzynny, Linde bez cytatu.

1. *Kobieta zajmująca się pielęgnacją ogrodu; hortulana, oleraria Cn: Pátrzay ná ogrodniczkę w máluczkim ogrodzye/ Iáko oná z dáleká zábiega przygodzye. RejWiz 56.*

2. *[Chłopka pańszczyźniana, żona lub wdowa po chłopie bezrolnym: Z jednego ogroda, na którym siedzi ogrodniczka, zową ją Chorąza, płaci jednego roku gr 8 LustrRaw 56; LustrMaz I 65.]*

KŁ